

Posudek k bakalářské práci *Cestou dialogu. Pojetí víry v díle Tomáše Halíka*

ETF UK, obor *Pastorační a sociální práce*, červen 2015

Autor: Matouš Zemek

Vedoucí práce: Mgr. Petr Jandajsek, M.A.

Počet stran: 58

Cílem bakalářské práce Matouše Zemka je „vystihnout některé základní myšlenky v díle Tomáše Halíka, popsat je, zamyslet se nad nimi a pokusit se je zasadit do praxe života z víry“ (s. 7). Autor se věnoval zejména vztahu víry a nevíry a mezináboženskému dialogu. Pracovat s Halíkovými texty je na jednu stranu vděčný počin, neboť skýtají bohatství myšlenek a dobře formulovaných vět. Na druhou stranu je to věc ošidná, neboť badatel se snadno může nechat vtáhnout do Halíkova diskurzu a nenechá si potřebný kritický odstup. Myslím, že v bakalářské práci vidíme příklady obojího. Přesto lze konstatovat, že autorovi se podařilo do velké míry dosáhnout vytýčeného cíle.

Struktura práce je srozumitelná a přehledná. První kapitola vypráví život zkoumaného myslitele. Druhé dvě kapitoly se věnují tématům, která autor u Halíka identifikoval jako významné. Čtvrtá kapitola obsahuje přepis původního rozhovoru s Halíkem nad tématy předchozích dvou kapitol. Následuje shrnutí a závěr.

Na práci si cením, že autor samostatně vybral klíčová témata v Halíkově díle. Stopy badatelské práce nacházím při zpracování životopisu, ve kterém se autor pokouší nacházet ozvěny životních situací Halíka v jeho následném díle. Zde vidím potenciál pro nějakou další práci. Původním přínosem pro bakalářskou práci je rozhovor, který Matouš vedl s profesorem Halíkem nad tématy, jež si přinesl, a kde se asi nejvíc podařilo naplnit druhou část cíle práce, totiž zasadit Halíkovy myšlenky do praxe života z víry. Kapitoly dvě a tři sice nejsou originální, ale vybrané Halíkovy myšlenky kompilují přijatelným způsobem za použití více zdrojů.

Není nutné požadovat po práci na bakalářském stupni, aby autor důsledně identifikoval vlivy na Halíkovo myšlení a prováděl analýzu primárních zdrojů (Heidegger, Rahner, Kearney apod.), či dokonce vstoupil s Halíkem do kritického rozhovoru. Proto kritizují spíše dílčí chyby, kterých se autor mohl vyvarovat. Slibuje práci se sekundární literaturou, tu nacházím ovšem jen velmi okrajově (dva almanachy k výročí 60. let Halíka). V Úvodu u výčtu dalších prací o Halíkovi by měl uvést odkazy na bibliografické údaje. Uvádí-li v první kapitole, že pro porozumění dílu je potřeba poznat život jeho autora, měl by vědět, že tuto tezi nezastávají všichni (srov. kapitola o Luce Irigaray v *Hledání Ježíšovy tváře*, Jabok 2008), jakkoli Halík sám ji předkládá. Také se mi nezdá úplně šťastné hovořit o mystice jako o nástroji (s. 36).

Formálně je práce zvládnutá na vysoké úrovni. Výhrady mám pouze k úvodní anotaci. Text je spíše stručným obsahem než anotací. Anglický překlad by zasloužil korekturu.

Autor prokázal schopnost zpracovat samostatné pojednání na vybrané téma za použití více zdrojů. Proto doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnotit za B – velmi dobře.

Otázky k obhajobě:

- 1) Opakovaně zmiňujete, že Halík navazuje na Rahnerův pojem anonymní křesťané. Jak by se poměrně hojná kritika tohoto pojmu (Küng, Boublík) odrazila v tom, jak ho Halík používá?
- 2) Uvádíte, že Halík pěstuje apofatickou teologii. Nacházíte v jeho užití tohoto výrazu nějaké odlišnosti oproti tomu, jak s ním pracují jiní autoři, např. Vladimír Lossky a Ivana Noble?
- 3) Do jaké míry lze říci, že Halíkovo myšlení je eschatologické?

Jandejsek

Petr Jandejsek

11. června 2015